

BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

den 12 maj 2004 *

I mål T-198/01 R [III],

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenau (Förbundsrepubliken Tyskland), inledningsvis företrädda av G. Schohe och C. Arhold, sedan genom C. Arhold och N. Wimmer, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Di Bucci och V. Kreuzschitz, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Schott Glas, Mainz (Förbundsrepubliken Tyskland), företrädd av U. Soltész, advokat,

intervenient,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en begäran om förlängning av uppskovet med verkställigheten av artikel 2 i kommissionens beslut 2002/185/EG av den 12 juni 2001 om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån för Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (EGT L 62, 2002, s. 30) som beslutades av förstainstansrättens ordförande den 4 april 2002 och den 1 augusti 2003,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Bakgrund och förfarandet

- 1 Den 12 juni 2001 antog kommissionen beslut 2002/185/EG om det statliga stöd som Förbundsrepubliken Tyskland beviljat till förmån för Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (EGT L 62, 2002, s. 30, nedan kallat det omtvistade beslutet). Efter att uttryckligen ha avstått från att i sitt beslut granska alla stöd som potentiellt kunde vara oförenliga med den gemensamma marknaden, vilka beviljats Technische Glaswerke Ilmenau (nedan kallat TGI eller sökanden) och som ingick i de av Förbundsrepubliken Tyskland den 1 december 1998 anmälda åtgärder, koncentrerade sig kommissionen på en av dessa åtgärder, närmare bestämt en betalningsbefrielse uppgående till 4 miljoner DEM (2 045 168 euro) (nedan kallad betalningsbefrielsen), avseende den köpeskillning som TGI var skyldigt Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (nedan kallat BvS) enligt ett avtal av den 26 september 1994 (nedan kallat asset-deal 1 (avtal om överlåtelse av tillgångar)).

- 2 Enligt det omtvistade beslutet (artikel 1) utgör betalningsbefrielsen ett statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.1 EG, och som inte kan godkännas med tillämpning av artikel 87.3 EG. I det omtvistade beslutet (artikel 2) ålades således Förbundsrepubliken Tyskland att återkräva stödet.

- 3 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 28 augusti 2001 har sökanden väckt talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

- 4 Genom skrivelse av den 17 september 2001 avslog kommissionen den ansökan om uppskov med återkravet av betalningsbefrielsens belopp som framstälts av den tyska regeringen i en skrivelse av den 23 augusti 2001.

- 5 Genom skrivelse av den 2 oktober 2001 delgav BvS sökanden en kopia av kommissionens skrivelse av den 17 september 2001 och ett föreläggande att senast den 15 oktober 2001 återbetala ett belopp uppgående till 4 830 481,10 DEM (2 469 785,77 euro), det vill säga beloppet för det ifrågavarande stödet jämte ränta. BvS preciserade även, med hänsyn till att sökanden hade meddelat myndigheten sin avsikt att inge en ansökan till förstainstansrätten om uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet, att den för att inte i förväg påverka utgången av denna ansökan skulle avstå från att kräva återbetalning av det ifrågavarande stödet innan förstainstansrätten hade fattat beslut.

- 6 Genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 15 oktober 2001 begärde sökanden med stöd av artiklarna 242 EG och 243 EG att förstainstansrätten skulle bevilja uppskov med verkställigheten av artikel 2 i det omtvistade beslutet.

- 7 Genom beslut av den 4 april 2002 i förevarande mål (mål T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen, REG 2002, s. II-2153, nedan kallat det ursprungliga beslutet), beslutade förstainstansrättens ordförande, i punkt 1, om uppskov med verkställigheten av artikel 2 i det omtvistade beslutet till den 17 februari 2003 (nedan kallat det ursprungliga uppskovet). I punkt 2 i sagda beslut förenade förstainstansrättens ordförande det beviljade uppskovet med tre villkor som skulle iakttas av sökanden.

- 8 De väsentliga faktiska omständigheter i förevarande mål som föregick ingivandet av ansökan om interimistiska åtgärder beskrivs i punkterna 7–21 i det ursprungliga beslutet. En mer detaljerad sammanfattning av det omtvistade beslutet finns för övrigt i punkterna 22–27 i det beslutet. Det förfarande inför förstainstansrätten som ledde till det ursprungliga beslutet beskrivs i punkterna 36–47 i detta. Det ursprungliga beslutet fastställdes efter överklagande genom beslut av domstolens ordförande av den 18 oktober 2002 i mål C-232/02 P(R), kommissionen mot Technische Glaswerke Ilmenau (REG 2002, s. I-8977).

- 9 Genom beslut av den 15 maj 2002 av ordföranden på förstainstansrättens femte avdelning i utökad sammansättning tilläts företaget Schott Glas att intervensera i förevarande mål i sak, till stöd för svarandeinstitutionens yrkanden.

- 10 Kommissionen antog den 2 oktober 2002, efter ett annat formellt förfarande som inlemts genom skrivelse av den 5 juli 2001 enligt artikel 88.2 EG, beslut 2003/383/EG om det statliga stöd C 44/01 (ex NN 147/98) som Förbundsrepubliken Tyskland har genomfört till förmån för TGI (EGT L 140, 2003, s. 30, nedan kallat kommissionens andra beslut). I detta beslut ansåg kommissionen att Förbundsrepubliken Tyskland hade beviljat sökanden statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden, vilket stöd innefattade förnyelsen av bankgarantin avseende återstoden av köpeskillingen enligt asset-deal 1 och ett lån från Thüringer Aufbaubank (nedan kallad TAB) om 2 000 000 DEM (1 015 677 euro), och förpliktade kommissionen Förbundsrepubliken Tyskland att utan dröjsmål återkräva detta stöd från sökanden.

- 11 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 18 december 2002 väckte sökanden talan om ogiltigförklaring av kommissionens andra beslut, vilken ansökan registrerades under nummer T-378/02. Genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 14 februari 2003 framställde TGI vidare en begäran om uppskov med verkställigheten av artikel 2 i kommissionens andra beslut. Genom beslut av den 1 augusti 2003 i detta mål (T-378/02 R, Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen, REG 2003, s. II-2921), beviljade förstainstansrätten uppskov med verkställigheten av artikel 2 i kommissionens andra beslut till den 31 oktober 2003. Uppskovet förenades med fyra villkor.
- 12 Sökandebolaget ansåg att det hade fullgjort alla skyldigheter som ålåg bolaget enligt punkt 2 i det ursprungliga beslutet och framställde genom särskild handling, som inkom den 17 februari 2003, till förstainstansrättens ordförande en begäran om förlängning av det ursprungliga uppskovet till dess att förstainstansrätten hade meddelat dom rörande talan i huvudsaken.
- 13 Genom beslut av den 1 augusti 2003 i förevarande mål (T-198/01 R [II] Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen, REG 2003, s. II-2985, nedan kallat det andra beslutet) förordnande förstainstansrättens ordförande om uppskov med verkställighet av artikel 2 i det omtvistade beslutet till den 17 februari 2004 och förenade detta uppskov med tre villkor:
- För det första skulle sökanden uppfylla de fyra villkor som uppställts i punkt 2 i beslutet av den 1 augusti 2003 i mål T-378/02 R, Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen (nedan kallat det första villkoret).
 - För det andra skulle sökanden till BvS senast den 31 december 2003 återbetala ytterligare ett belopp om 256 000 euro och inom en vecka efter sagda

återbetalning, dock senast den 7 januari 2004, inge ett kvitto avseende återbetalningen till förstainstansrättens kansli och till kommissionen (nedan kallat det andra villkoret).

- För det tredje skulle sökanden till förstainstansrättens kansli och till kommissionen senast den 6 februari 2004 inge en detaljerad rapport upprättad av en revisor om den ekonomiska ställningen per den 31 december 2003, särskilt om det ytterligare belopp som sökanden skulle kunna betala senast den 30 juni 2004 för det fall dom i målet i sak inte har avkunnats sistnämnda dag (nedan kallat det tredje villkoret).

14 När det först gäller det första villkoret har sökanden genom skrivelse av den 15 september 2003, som registrerades vid förstainstansrättens kansli den 18 september 2003, gett in ett intyg från TAB att sökanden har återbetalat sin skuld till TAB. Vidare har sökanden genom skrivelse av den 16 oktober 2003, som registrerades av förstainstansrättens kansli påföljande dag, gett in handlingar av vilka framgår dels att ett pantbrev avseende inteckning med bästa förmånsrätt till förmån för TAB avseende den fjärde ugnen hade frisläppts och åter pantsatts till förmån för BvS, som säkerhet för dennes rätt till återbetalning av köpeskillingen enligt asset-deal 1, dels att en borgen liknande den personliga och solidariska borgen som ställts den 3 mars 1998 av herr Geiß för återbetalning av lånet från TAB hade ställts av denne till förmån för BvS avseende köpeskillingen enligt asset-deal 1.

15 Vad därefter gäller det andra villkoret ingav sökanden genom skrivelse av den 22 december 2003, som registrerades påföljande dag vid förstainstansrättens kansli, kvitto på att sökanden den 16 december 2003 hade överfört ett belopp om 256 000 euro till BvS.

- 16 När det slutligen gäller det tredje villkoret begärde sökanden genom skrivelse som registrerades vid förstainstansrättens kansli den 27 januari 2004, att fristen för att inge en av en revisor upprättad detaljerad rapport om sökandens ekonomiska ställning per den 31 december 2003 skulle skjutas upp till den 13 februari 2004. Förstainstansrättens ordförande biföll denna begäran den 28 januari 2004.
- 17 Genom skrivelse av den 12 februari 2004, som registrerades påföljande dag vid förstainstansrättens kansli, ingav TGI en rapport av den 10 februari 2004 som upprättats av revisionsbyrån Pfizenmayer & Birkel om sökandens ekonomiska ställning per den 31 december 2003 (nedan kallat expertutlåtandet Pfizenmayer 6). Genom skrivelse, som registrerades vid förstainstansrättens kansli den 17 februari 2004, ingav sökanden en begäran enligt artikel 116.2 i förstainstansrättens rättegångsregler om konfidentiell behandling av vissa uppgifter i skrivelsen och i expertutlåtandet Pfizenmayer 6 i förhållande till intervenienten.
- 18 Sökanden ansåg (till följd av de förhållanden som redovisats i punkterna 14–17 ovan) att den hade uppfyllt sina åligganden enligt punkt 2 i det andra beslutet och ansökte, genom handling som inkom den 17 februari 2004, hos förstainstansrättens ordförande om förlängning av uppskovet med verkställigheten av det omtvistade beslutet tills förstainstansrätten slutligt har meddelat dom i målet i sak (nedan kallad begäran om förlängning).
- 19 Den 27 februari 2004 och den 1 mars 2004 ingav Schott Glas respektive kommissionen yttranden avseende begäran om interimistiska åtgärder.
- 20 Genom beslut av den 3 mars 2004 i enlighet med artikel 105.2 andra stycket i förstainstansrättens rättegångsregler beslutade förstainstansrättens ordförande om tillfällig förlängning av uppskovet med verkställigheten av det omtvistade beslutet tills begäran om förlängning prövats.

- 21 På förstainstansrättens anmodan ingav sökanden den 24 mars 2004 ett skriftligt yttrande över kommissionens yttrande av den 1 mars 2004.
- 22 Den 6 april 2004 ingav kommissionen ett skriftligt yttrande över sökandens yttrande av den 24 mars 2004. Schott Glas har inte gett in något yttrande.

Parternas yrkanden

- 23 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall
- besluta om uppskov med verkställigheten av artikel 2 i det omtvistade beslutet tills förstainstansrätten meddelat dom i målet i sak eller, i andra hand, till den 30 juni 2004, och
 - förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 24 Kommissionen har, med stöd av Schott Glas, yrkat att förstainstansrätten skall
- avslå begäran om förlängning av uppskovet med verkställigheten av det omtvistade beslutet, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 25 Förstainstansrätten får enligt artiklarna 242 EG och 243 EG jämförda med artikel 225.1 EG, om den anser att omständigheterna så kräver, förordna om uppskov med verkställigheten av en omtvistad rättsakt eller förordna om nödvändiga interimistiska åtgärder.
- 26 I artikel 104.2 i rättegångsreglerna föreskrivs att det i en ansökan om interimistiska åtgärder skall anges de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad (*fumus boni juris*). Dessa villkor är kumulativa, vilket innebär att en ansökan om uppskov skall ogillas när ett av villkoren inte är uppfyllt (beslut meddelat av domstolens ordförande den 14 oktober 1996 i mål C-268/96 P(R), SCK och FNK mot kommissionen, REG 1996, s. I-4971, punkt 30, och beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 8 december 2000 i mål T-237/99 R, BP Nederland m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-3849, punkt 34). I förekommande fall kan även en avvägning mellan de föreliggande intressena göras i ett interimistiskt förfarande (beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 februari 2001 i mål C-445/00 R, Österrike mot rådet, REG 2001, s. I-1461, punkt 73, och det ursprungliga beslutet, punkt 50).
- 27 Eftersom parternas skriftliga yttranden innehåller tillräckligt med uppgifter för att pröva begäran om interimistiska åtgärder, behöver parterna inte avge muntliga yttranden.

Ansökningarna om konfidentiell behandling av den 17 februari och den 11 och den 25 mars 2004

- 28 Genom skrivelser som registrerades vid förstainstansrättens kansli den 17 februari och den 11 och den 25 mars 2004, har sökanden enligt artikel 116.2 i rättegångsreglerna ansökt om konfidentiell behandling, i förhållande till intervenienten, av viss information i ansökan om interimistiska åtgärder, i kommissionens yttrande av den 1 mars 2004 och i sökandens eget yttrande av den 24 mars 2004. Sökanden gav också in en icke konfidentiell version av dessa handlingar. Dessa icke konfidentiella versioner har delgivits intervenienten av förstainstansrättens kansli, men denne har inte invänt mot eller yttrat sig avseende dessa.
- 29 Förstainstansrätten anser att med hänsyn till att intervenienten inte gjort någon invändning kan ansökningarna om konfidentiell behandling av den 17 februari och den 11 och den 25 mars 2004 godtas, med undantag för de delar som gäller de belopp som sökanden redan har återbetalat till BvS i enlighet med det ursprungliga och det andra beslutet. Dessa belopp är nämligen allmänt kända eftersom de har offentliggjorts i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt eller spridits på institutionens hemsida på Internet.

Fumus boni juris

Parternas argument

- 30 I ansökan om interimistiska åtgärder har sökanden i fråga om *fumus boni juris* anfört i huvudsak att det inte finns något skäl att frånga förstainstansrättens bedömning i detta avseende i det ursprungliga och i det andra beslutet.

- 31 Kommissionen anser för sin del att förstainstansrätten, vad gäller prövningen av begäran om förlängning, inte kan stödja sig på den bedömning som gjorts av *fumus boni juris* i det ursprungliga och i det andra beslutet. Denna bedömning grundar sig nämligen på det övervägandet att det inte är uppenbart att talan inte kan bifallas på sökandens första och tredje grunder. Emellertid är det för det första så att förstainstansrättens ordförandes bedömning avseende den tredje grunden har frångåtts av domstolens ordförande i dennes beslut över överklagandet av det ursprungliga beslutet (beslutet i det ovan i punkt 8 nämnda målet kommissionen mot Technische Glaswerke Ilmenau, punkt 76). För det andra har sökanden i målet i sak när det gäller den första grunden gett in ett "avtal om ändring i privatiseringskontrakten (kontrakt I och kontrakt II) mellan BvS och TGI". Av detta avtal framgår emellertid att BvS avstående från köpeskillingen inte var en anpassning av privatiseringskontraktet på grund av att ett väsentligt villkor i avtalet försvunnit utan ett nytt stöd, vilket sökanden för övrigt hela tiden ansett vara ett sådant.
- 32 I sitt yttrande av den 24 mars 2004 har sökanden särskilt avseende dessa argument svarat att anmälan till kommissionen av en åtgärd inte innebär ett erkännande av den som ett statligt stöd.

Förstainstansrättens bedömning

- 33 I det ursprungliga beslutet ansåg förstainstansrätten att sökandens första grund för talan i sak vid en första anblick inte kunde avfärdas (det ursprungliga beslutet, punkterna 74–79). Detta beslut bekräftades av domstolens ordförande i beslutet i det ovan i punkt 8 nämnda målet kommissionen mot Technische Glaswerke Ilmenau (punkterna 63–69 och 78 i det beslutet), och upprepades därefter av förstainstansrätten i det andra beslutet (punkterna 42 och 43 i det andra beslutet).

34 Kommissionen anser dock när det gäller sökandens första grund att villkoret avseende *fumus boni juris* numera inte är uppfyllt på grund av de handlingar som sökanden gav in den 12 september 2003 i förfarandet avseende talan i sak som svar på en anmodan från förstainstansrätten, det vill säga efter det andra beslutet. Det skall således bedömas huruvida förstainstansrättens bedömning avseende den första grunden i det ursprungliga och i det andra beslutet inte kan upprepas i detta beslut, vilket kommissionen har hävdad.

35 Det skall i detta avseende erinras om att förstainstansrättens ståndpunkt i det ursprungliga beslutet är grundad bland annat på vissa provisoriska bedömningar avseende avsaknaden av ett bestridande från kommissionens sida, i det omtvistade beslutet, av förekomsten av ett löfte från delstaten Thüringens sida som kunde ha omfattats av en godkänd stödordning (punkterna 75–78 i det ursprungliga beslutet).

36 Kommissionen har emellertid med stöd av "avtalet om anpassning av privatiseringskontrakten (kontrakt I och kontrakt II) mellan BvS och TGI" hävdad att det framgår att avståendet från köpeskillingen i fråga inte var en anpassning av kontraktet på grund av att ett väsentligt villkor hade försvunnit utan ett nytt stöd, vilket sökanden hela tiden ansett vara ett sådant. Kommissionen stödjer sig särskilt på ett villkor med följande lydelse:

"Parterna är medvetna om att avståendet från köpeskillingen om 4 miljoner DEM, förnyelsen av garantin för den sista delen av köpeskillingen om ett belopp om 1,8 miljoner DEM och TAB:s beviljande av ett lån om 2 miljoner DEM skall delges Europeiska gemenskapernas kommission. Förfarandet i fråga har inletts av BvS den 3 december 1998, med nödvändig samverkan från parterna, och BvS skall övervaka dess vidare utveckling."

- 37 Förekomsten av detta villkor kullkastar emellertid inte alls förstainstansrättens bedömning i punkt 75 i det ursprungliga beslutet, att kommissionen i punkt 82 i det omtvistade beslutet inte beaktade det påstådda löftesbrottet och dess konsekvenser och följaktligen inte bestred löftets existens.
- 38 Det av kommissionen påtalade villkoret gör det för övrigt på detta stadium inte möjligt vare sig att avfärda möjligheten att det av sökanden hävdade löftet verkligen har funnits eller, av ännu starkare skäl, att anse det uppenbart att sökandens argumentation att det omtvistade stödet inte utgör ett nytt stöd är ogrundad. Endast det förhållandet att villkoret i fråga inte innehåller någon exakt hänvisning till ett löfte är inte vid en första anblick tillräckligt för att visa att detta löfte inte har godtagits i övrigt. Lösningen på denna omtvistade fråga beträffande de faktiska omständigheterna ankommer således på förstainstansrätten vid prövningen av målet i sak.
- 39 Med hänsyn till den information som förstainstansrätten förfogar över gör de argument som kommissionen har fört fram det inte på detta stadium möjligt att ändra bedömningen i det ursprungliga och i det andra beslutet avseende den första grunden. Det kan således inte anses uppenbart att talan inte kan bifallas på denna grund. Villkoret avseende *fumus boni juris* är således uppfyllt och det är följaktligen inte nödvändigt att pröva de andra grunderna för talan i sak.

Krav på skyndsamhet

Parternas argument

- 40 I sin ansökan om interimistiska åtgärder och i sitt yttrande av den 24 mars 2004 har sökanden beträffande behovet av ett skyndsamt beslut om interimistiska åtgärder

huvudsakligen hävdade att de argument som sökanden fört fram tidigare i detta mål fortfarande äger giltighet. Såsom framgår av expertutlåtandet Pfizenmayer 6 är det, trots den positiva utvecklingen, den ekonomiska ställningen för TGI, vars omsättning ökade med [...] ¹ procent år 2003, fortfarande styrkt att bolaget inte skulle kunna återbetala det omtvistade stödet utan att gå i konkurs. TGI har tillagt att på grund av dels den förtida återbetalningen av lånet till TAB och den extraordinära betalning till BvS som krävs i det ursprungliga och i det andra beslutet, dels dollarkursens kraftiga och oförutsedda fall var de likvida medel som stod till dess förfogande den 31 december 2003 nästan helt förbrukade.

- 41 Kommissionen har däremot i sitt skriftliga yttrande framhållit ett flertal förhållanden för att visa att sökandens ekonomiska ställning är mycket besvärlig och att sökanden under alla förhållande kommer att gå i konkurs.
- 42 Kommissionen har för det första konstaterat att enligt just expertutlåtandet Pfizenmayer 6 är företagets likviditet i en så kritisk och allvarlig situation att företaget inte ens ytterligare en gång kan betala det belopp som tidigare erlagts för att uppfylla de villkor som uppställts i det ursprungliga och i det andra beslutet.
- 43 För det andra anges i expertutlåtandet Pfizenmayer 6 inte varifrån de medel som är nödvändiga för de investeringar som det enligt sökandens mening numera är omöjligt att skjuta upp skall komma.
- 44 För det tredje anses det i expertutlåtandet Pfizenmayer 6 helt orealistiskt att sökandens leverantörer medger sökanden betalningsansånd, och anges i detsamma inte heller skälen till att sökanden kan klara av det dollarfall som har bidragit till att dess svårigheter uppkommit.

1 — Dold konfidentiell uppgift.

- 45 Kommissionen anser för övrigt att just dessa förhållanden visar att Pfizenmayer inte kan anses som en objektiv och opartisk expert.
- 46 Schott Glas har i sitt yttrande anfört huvudsakligen att sökandens livskraft är mer tveksam än någonsin.

Förstainstansrättens bedömning

- 47 Det är lämpligt att allra först hänvisa till de bedömningar som återfinns i punkterna 96–99 i det ursprungliga beslutet.
- 48 Förstainstansrätten konstaterar vidare att enligt expertutlåtandet Pfizenmayer 6 är sökandens ekonomiska ställning visserligen fortfarande besvärlig, men tendensen är dock att den förbättras.
- 49 Det framstår således för det första som om det fortfarande inte är möjligt att med tillräcklig sannolikhet anföra att sökanden under alla förhållanden löper risk att gå i konkurs innan dom i målet i sak meddelas, även om TGI:s situation fortfarande är kritisk och besvärlig med hänsyn bland annat till minskningen av dess disponibla tillgångar. I synnerhet framgår det att dess omsättning har ökat under år 2003 och att nivån på dess disponibla likvida tillgångar, vilken fortfarande är positiv, kommer att förbättras något från i dag till den 30 juni 2004. Eftersom förhandling i målet avseende talan i sak hölls den 11 december 2003 kommer dom att meddelas mycket snart. Det framstår således som föga troligt att sökandens situation inom en så kort tid kan försämrats i sådan mån att den kommer att ställa in sina betalningar.

- 50 För det andra framgår det av expertutlåtandet Pfizenmayer 6 att för det fall sökanden skall återbetala de belopp som BvS har krävt och som ännu inte har betalats kan dess ekonomiska ställning försämrans omedelbart i sådan mån att den ställer in sina betalningar.
- 51 Det framgår särskilt av expertutlåtandet Pfizenmayer 6 att sökandens disponibla tillgångar den 31 december 2003 uppgick till [...] euro och att TGI:s omedelbara och kortsiktiga likviditetsnivåer, även om de inte kunde utvärderas och tolkas med exakthet, visserligen är positiva men förblir svaga i stort. De likvida medel som förväntades den 30 juni 2004, [...] euro, är också fortfarande mycket svaga. Slutligen verkar det som om risken för betalningsinställelse kan bli verklighet även om TGI inte gör vissa betydande investeringar och i synnerhet inte påbörjar återuppbyggnaden av den fjärde ugnen.
- 52 Slutligen anser förstainstansrätten att kommissionens påståenden avseende bristande objektivitet och vagheter i expertutlåtandet Pfizenmayer 6 delvis bygger på subjektiva eller felaktiga tolkningar av detta expertutlåtande och under alla förhållanden är otillräckliga för att påverka sannolikheten för vad som konstaterats i punkterna 48–51 ovan.
- 53 Med hänsyn till vad som anförts ovan har sökanden kunnat visa med tillräcklig styrka dels att den kommer att överleva ekonomiskt åtminstone tills dom meddelas i målet i sak, dels att omedelbar verkställighet av det omtvistade beslutet skulle äventyra dess existens inom en snar framtid, om inte omedelbart.
- 54 Följaktligen är kravet på skyndsamhet uppfyllt i förevarande fall. Det är således nödvändigt att göra en avvägning mellan samtliga intressen som är i fråga.

Avvägningen mellan intressena

Parternas argument

- 55 Sökanden har i sin ansökan om interimistiska åtgärder och i sitt yttrande av den 24 mars 2004 åberopat samma intressen som dem som fördes fram i dess första ansökan om interimistiska åtgärder (punkterna 110 och 111 i det ursprungliga beslutet). Sökanden har understrukit att två ytterligare förhållanden talar för en förlängning av uppskovet med verkställigheten av det omtvistade beslutet utan särskilda villkor.
- 56 För det första skulle med hänsyn till att förhandling i målet i sak ägde rum den 11 december 2003 en förlängning av uppskovet vara begränsad till en kortare period. För det andra har de extraordinära betalningar som varit nödvändiga för att uppfylla de villkor som förstainstansrättens ordförande ställt upp gjort det omöjligt för sökanden att hålla sig med reserver av likvida medel. Med hänsyn till behovet av att återuppbygga den fjärde ugnen kan sökanden inte göra en ytterligare betalning.
- 57 Kommissionen har i sitt yttrande anfört att situationen i förevarande fall inte är sådan att det föreligger extraordinära och i hög grad specifika omständigheter som kan tala för att interimistiska åtgärder beviljas.
- 58 För det första finns det, såsom konstaterats i det omtvistade beslutet, tio företag på den marknad där sökanden är verksam och som således kan dra nytta av en återbetalning av de omtvistade beloppen. Vidare står det klart att återbetalningen av stödet i fråga inte alls skulle stärka Schott Glas dominerande ställning, eftersom det företaget inte dominerar marknaden i fråga.

- 59 Kommissionen har för det andra ifrågasatt förstainstansrättens bedömning i det andra beslutet. För det första görs i det andra beslutet en annan bedömning än i det ursprungliga beslutet, eftersom det endast konstateras att Schott Glas har mycket större omsättning än sökanden medan det ursprungliga beslutet enligt kommissionen stödjer sig på att Schott Glas dominerande ställning stärks, vilket under alla förhållanden inte var relevant i förevarande mål. För de andra förklaras inte varför Schott Glas omsättning utgör ett relevant kriterium vid avvägningen mellan intressena. Såvitt denna omsättning skall tolkas så, att den innebär att Schott Glas från sitt moderbolag kan erhålla nästan obegränsade medel för att kompensera sina eventuella förluster, strider förstainstansrättens ståndpunkt mot rättspraxis (domstolens dom av den 21 mars 1991 i mål C-303/88, Italien mot kommissionen, REG 1991, s. I-1433, punkt 21, svensk specialutgåva, volym 11, s. 115, och i mål C-305/89, Italien mot kommissionen, REG 1991, s. I-1603, punkt 23).
- 60 För det tredje beaktas inte i det andra beslutet situationen för de åtta konkurrenter till TGI och Schott Glas som nämns i det omtvistade beslutet.
- 61 För det fjärde, och slutligen, grundas det andra beslutet på felaktiga konstateranden avseende de faktiska omständigheterna, eftersom det i detta beslut konstateras att Schott Glas uppenbarligen har erhållit betydande stöd från delstaten Thüringen. Det beslut till vilket förstainstansrätten hänvisade avsåg ett företag som varken är intervenienten eller dess moderbolag.

Förstainstansrättens bedömning

- 62 Förstainstansrätten anser, i likhet med de överväganden som redogörs för i punkterna 115–117 i det ursprungliga beslutet och i punkterna 66 och 67 i det andra

beslutet, att det fortfarande föreligger extraordinära och i hög grad specifika omständigheter även i detta mål, vilka väger över till förmån för uppfattningen att de interimistiska åtgärderna skall förlängas.

- 63 Förstainstansrätten konstaterar för det första att kommissionen i sitt yttrande beträffande avvägningen mellan intressena endast har kritiserat förstainstansrättens bedömning i det andra beslutet, vilket beslut kommissionen inte överklagade, utan att för den delen åberopa ändrade förhållanden som kan utgöra skäl för förstainstansrätten att ändra den nämnda bedömningen.
- 64 För det andra kan kommissionens argument under alla förhållanden inte påverka konstaterandet, i punkt 117 i det ursprungliga beslutet och i punkt 67 i det andra beslutet, att det med hänsyn till de mycket speciella förhållandena i förevarande fall och särskilt det låga beloppet för det omtvistade stödet i förhållande till det sammanlagda beloppet för de stöd som beviljats sökanden är orealistiskt att tänka sig att en omedelbar återbetalning av detta stöd gör det möjligt att återupprätta en särskild konkurrenssituation som förelåg tidigare på marknaden, eller marknaderna, i fråga för glas. Just dessa argument gör det inte heller möjligt att ifrågasätta det förhållandet att Schott Glas omsättning, som är mycket större än sökandens, hindrar att detta företag åsamkas en betydande skada till följd av att interimistiska åtgärder beviljas. Vidare är det, såsom redan har konstaterats i punkt 67 i det andra beslutet, föga sannolikt att TGI, med hänsyn till dess ekonomiska ställning, kan åstadkomma något agerande som utgör en störning av konkurrensen som kan påverka antingen Schott Glas eller TGI:s andra konkurrenter.
- 65 För det tredje, och slutligen, beaktar förstainstansrätten inom den särskilda ramen för detta beslut det förhållandet att dom i målet i sak numera kommer att meddelas mycket snart. Även om det antas att uppskov med verkställighet av det omtvistade beslutet, med hänsyn till att TGI kan vara kvar på marknaden, eller marknaderna, i fråga för glas, kan medföra vissa konkurrensstörningar eller negativt påverka andra intressen som är för handen, kommer dessa effekter att uppkomma under en mycket begränsad period.

- 66 Härav följer att det är motiverat att bevilja interimistiska åtgärder i detta mycket speciella mål, vilka på ett adekvat sätt kan svara mot behovet av att säkerställa ett effektivt interimistiskt rättsligt skydd. Med hänsyn till att dom i målet i sak kommer att meddelas mycket snart är det vidare inte nödvändigt att förena detta uppskov med särskilda villkor eller att bevilja det för en begränsad tid.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) **Uppskov med verkställigheten av artikel 2 i kommissionens beslut 2002/185/EG av den 12 juni 2001 om det statliga stöd C 44/2001 som Förbundsrepubliken Tyskland beviljat till förmån för Technische Glaswerke Ilmenau GmbH skall ske till dess dom meddelas i målet i sak.**

- 2) **Beslut om rättegångskostnader, inklusive intervenientens kostnader, kommer att meddelas senare.**

Luxemburg den 12 maj 2004.

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande